

Ecrimisillerin affı hakkında kanun tasarısı ve Adalet, Maliye ve Bütçe Komisyonları raporları (1/374)

T. C.

Başvekkâlet

Muamelât Umum Müdürlüğü

Tetkik Müdürlüğü

Sayı : 71 - 248, 6/3213

8 . XII . 1944

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

Ecrimisillerin affı hakkında Maliye Vekilliğince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 5 . XII . 1944 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihasının esbabı mucibesiyile birlikte sunulmuş olduğunu arz ederim.

Başvekil

Ş. Saracoğlu

Ecrimisillerin affı hakkında kanun projesinin mucip sebepler lâyihası

I

Mucip sebepler

Tevali edegelen harpler sırasında vuku bulan kütle hâlindeki iç ve dış muhaceretlerin ve ahali mübadelelerinin tabii neticelerinden olmak üzere, Devlet, çeyrek asır gibi nispeten kısa bir zamanda yüz milyonlarca lira kıymetinde gayrimenkule sahip olmuştur.

Devletin emlak idaresinde, hususi mülkiyet veteşebbüs sahipleri kadar muvaffak olamadığı, bu gibi kıymetlerin Devlet elinde kalması, millî ekonominin bu kaynaklardan hakkiyle faydalanamamasını mucip olduğu, herkesçe kabul edilmiş bir hakikattir.

Bu itibarla, muhafaza ve idaresi geniş bir teşkilâta ve verimsiz masraflara lüzum gösteren Devlet gayrimenkullerinin süratle tasfiyesi lüzumu takdir olunarak; Millî Hükümetin kuruluşu tarihindenberi bir taraftan hususi kanunları uyarınca muhacir, mülteci ve mübadillere, muhtaç çiftçilere tefviz ve tevzi edilmek; diğer taraftan satılmak suretiyle bu gayrimenkullerin elden çıkarılmasına çalışmış bulunmaktadır.

Bununla beraber, mühim kısmı köylerdeki topraklardan terekküp eden bu emvalin tapu kayıtlarının bulunamaması, bulunanların taallük ettikleri gayrimenkullere tatbik edilmemesi ve geçici telâkki edilen bu işin muvakkat kadrolarla başarılmasına çalışılması gibi âmillerin mevcüdiyeti, bu tasfiyenin daha uzun müddet devâmını zaruri kılacaktır.

Bugün Devletin hususi mülkiyetinde bulunan emval, şehir ve kasabalarda değil daha çok köylerde dir.

Mübadil Rumlardan metrük olup 1771 numaralı kanunla, mübadil Türklere verilen istihkak mazbatalarına karşılık olarak Maliye Vekilliğinin idaresine tevdi olunanlar da dâhil olduğu halde, şehir ve kasabaların belediye sınırları içindeki gayrimenkuller, 5 - 10 milyon lira kıymetinde tahmin edildiği halde, arazi tahrir kayıtlarından 1939 da toplanan malûmata göre köylerde, «72 214 000» lira kıymetinde «13 725 000» dekar toprak tesbit edilmiş bulunmaktadır.

Bunlardan, şehir ve kasabaların belediye sınırları içindeki gayrimenkuller satılarak; köyler-

deki topraklar, muhtaç çiftçilere dağıtılarak tasfiye edilmektedir. Bu tasfiye sırasında, ileride Devletle fertler arasında ve fertlerin kendi aralarında sonsuz ihtilâflara ve davalara sebebiyet verilmemesi için; bu gayrimenkullerin tesbit, tahdit ve tapu ile ilgileri tesis edilerek satılması ve dağıtılması gerekmekte ve bu ise geniş bir teşkilâta ve herhalde uzun zamanlara ihtiyaç göstermektedir.

Binaenaleyh, bu tasfiye işi; bir taraftan mevcut imkânların müsaadesi dâhilinde yürürken, diğer taraftan Devlet gayrimenkulleri kiraya verilmek, fuzuli şağilleri takip edilmek suretiyle idarelerine devam olunmaktadır.

Ancak Millî Emlâk teşkilâtının pek mahdut vilâyet ve kazalarda mevcut olması sebebiyle, bu iş, aslı vazifeleri vergi tarh ve cibayeti olan varidat dairelerine tahmil edilmiş bulunmaktadır.

Köylümüzün Devlet arttırmalarına iştirak suretiyle toprak kiralamaya alınmamış olması; yeni bir iltizamcı zümresi yaratmak için ittihaz edilen tedbirler cümlesinden olarak köylerdeki toprakların mutavassıtlara kiralanmaması; bunların geniş mikyasta fuzuli işgallere mâruz kalmasını intaç etmektedir. Fuzuli şağillerden eerimisil aranması ise, toprağın mülkiyetinin Devlete aidiyetinin tevsiki, eerimisil miktarının takdiri, dâva ikamesi ve alınılâmın icraya konması gibi, birbirinden külfetli ve masraflı amelîyelerin yapılmasını zaruri kılmaktadır.

Bundan başka bu dâvalar, mahiyetlerindeki karışıklık itibariyle, Hazine avukatlarını, ehemiyetleriyle mütenasip olmayan bir derecede meşgul etmekte; bu yüzden daha mühim Hazine dâvalarının takibi de güçleştirilmiş bulunmaktadır.

Bugün açılmış eerimisil dâvalarının adedi 25 - 30 bin arasında olduğu halde, aranan eerimisil miktarı 70 - 80 bin liradan ibarettir.

Bütün bu mahzurlarına, icabettirdiği külfetli ve masraflı mesaiye rağmen, eerimisilden temin edilen Hazine geliri pek azdır. Bunu katî hesap cetvelierinden çıkarılan şu son 5 senelik tahsilât rakamları açıkça göstermektedir.

Senesi	Tahakkukatı	Tahsilâtı
1939	117 595	5 600
1940	105 769	22 894
1941	333 782	66 792
1942	381 203	39 264
1943	300 541	86 496 (Şubat gayesi itibariyle)

İşte, bu sebeplere binaendir ki, evvelce 3699 numaralı kanunla yapıldığı gibi, eerimisillerin yeni bir kanunla affı cihetine gidilmesi muvafık görülmüş ve ilişik kanun projesi hazırlanmıştır.

II

Kanun maddeleri

1 nei madde : Kanun projesinin 1 nei maddesiyle, 1 . VI . 1944 tarihine kadar tahakkuk etmiş ve edecek eerimisillerin terkinî hükmü konulurken bu hüküm, 844 numaralı Kanunun 8 nei maddesi mucibince Emlâk ve Eytam Bankasına sermaye karşılığı olarak devredilen gayrimenkullere ve 1771 numaralı Kanunla mübadil Türklerin istihkaklarına karşılık tutularak idaresi Maliye Vekilliğine mevdu gayrimenkullere de teşmil edilmiştir.

Bu suretle aynı mahiyette bulunmaları hasebiyle haklarında aynı mucip sebepler vârid olan gayrimenkullerden hiç biri hariç bırakılmamış bulunmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasına, 3699 sayılı Kanunun bu hususa mütedair hükmüne mütenazır olarak, idarî ve adlî kararlarla katilemiş olsalar dahi, mütehakkak eerimisillerin de terkinî ve ancak, bunlardan, kanunun neşrine kadar tahsil edilmiş bulunanların geri verilmeyeceği hükmü konulmuştur.

Maddenin son fıkrasıyla, eerimisil borcu affedilen şağilin imar, ihya ve tamir gibi sebeplerle Devletten herhangi bir mütalebede bulunamaması sağlanmıştır ki, bunun hakkaniyet esaslarının bir gereği olduğu izahıta vârestedir.

Şukadar ki, fuzuli şağilin, iddia ettiği imar, ihya ve tamirleri, kanunun meriyetinden sonra yapılmış gibi göstererek, Hükümetin ecrimisilleri af şeklinde tecelli eden atifetine inzimamen bir de Hazineden tazminat talebine kalkışması ihtimali düşünülmüş ve böyle bir ihtimali önlemek üzere, birinci maddenin son fıkrasına; bu kabül bir tazminatın, affedilmiş olan ecrimisillerle mahsubunu sağlayacak surette, ikinci bir cümle eklenmiştir.

2 nci madde : Projenin 2 nci maddesiyle, bîdayeten kira mukavelesiyle işgal edilmiş ikon, mukavele müddetinin bitmesiyle fuzuli mahiyet alan işgallerden doğan ecrimisillerin de aranmaması hükme bağlanmıştır. İlk nazarda bu kısım işgaller de fuzuli işgal mahiyeti arzederse de, adli mahkemelerin içtihatlarında bu iki hâdise arasında bir fark gözetilmekte olduğu, evvelce meriyet mevkiine konmuş olan 3699 numaralı kanunun tatbiki sırasında görülmüş ve bu sebeple tatbikatta yeniden böyle tereddütlere ve ayrılıklara mahal bırakılmamak üzere bu hususta projeye sarîh bir hüküm konması faydalı bulunmuştur.

3 ncü madde : Kanun projesiyle affa tabi tutulan ecrimisiller ve kira bedelleri ancak 1 . VI . 1944 tarihine kadar olanlardır. Bu tarihten sonraki ecrimisillerle kira bedellerini umumî hükümler dairesinde aranması tabiidir.

Ancak, bu tarihten sonra, takipsizlik yüzünden, hususi hukuk hükümlerine göre müdürü zamana uğrayacak ecrimisil ve kiralar için de kanuna hususi hükümler konulması muvafık mütalâa edilmiştir.

Hususi hukuk mevzuatına göre, bu neviden «müruru zaman» lar dâva ikamesi hakkını iskat etmez. Ancak, dâva edile, «iptidai itirazlar» arasında bu müruru zamana istinatla dâvanın reddi talebinde bulunabilir. Hazinenin, kusuriyle müruru zamana sebebiyet vermiş olan bir memura rücuu ise ancak, alacağın tahsili için her türlü hukuki yolların kapanmış olmasına bağlıdır. Bu sebeptir ki, borçlunun «müruru zaman» def'inde bulunacağı kuvvetle memûl ve muhtemel görülmesine rağmen, bu gibi hallerde dâva ikamesine zaruret hâsıl olmaktadır.

İşte bu düşünceye binaendir ki, üçüncü madde ile, müruru zamana uğramış ecrimisil ve kiralar için dâva açılmaması ve bununla beraber müruru zamana sebebiyet veren memura karşı Hazinenin rücu hakkının mahfuziyeti temin edilmiş bulunmaktadır.

4 ncü madde : Projenin 4 ncü maddesi Devlete ait meralarda, 3780 numaralı Millî Korunma Kanununun meriyeti müddetine icar aranmayacağı hükmünü ihtiva etmektedir.

Meralardan kira aranmaması, 1942 ve 1943 Bütçe Kanunlarında hususi birer madde ile temin edilmiştir. Bundan maksat, yaylaları toptan kiralayan mahdut şahısların hayvan sahiplerinden fahiş kiralar almalarına mâni olmaktır.

Bu hükmün 3780 numaralı Millî Korunma Kanununun meriyeti ile bağlı tutulması, Devlet mallarının idaresi hakkında hazırlanan ana kanunda yer alması gereken bu hüküm şimdilik olağanüstü halin devamı ile mukayyet tutulması ve devamlı hükmün daha teferruatlı olarak asıl ana kanunda derpiş edilmesi maksadına müstenittir.

Projenin 5. nci ve 6 nci maddeleri, kanunun yürürlük tarihine ve kanunun Malîye Vekilliğince tatbik edileceğine dair elup izahtan varestedir.

Adalet Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Adalet Komisyonu

Esas No. 1/374

Karar No. 18

18 . IV . 1945

Yüksek Başkanlığa

Ecrimisillerin affı hakkında Maliye Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunun 5 . XII . 1944 tarihli toplantısında Yüksek Meclise sunulması kararlaştırılan kanun tasarılarının Komisyonumuza da havale edilmesi üzerine taşıdığı hükümler Maliye Bakanlığı yetkili memuru huzuriyle incelendi ve görüşüldü.

Hükümet gerekçesinde yazılı olduğu üzere korunma ve idaresi geniş bir teşkilâta ve verimsiz giderlere lüzum gösteren Devlet gayrimenkullerinin tasfiyesi işi ölçümlenerek bunun gerektirdiği tedbirler alınmakla beraber bu gayrimenkullerin işgali sebebiyle ödenmesi lâzımgelen kira veya tazminatla ilgili dâva adedi 30 bine yaklaştığı halde bunların kovuşturma masrafları temin edilen faydayı karşılamadığı nazara alınarak daha önce yapıldığı gibi 1 . I . 1945 tarihine kadar tahakkuk etmiş olan kira ve tazminatın affı cihetine gidilmesi Komisyonumuzca da kabule şayan görülmüş ancak tasarı-

nın başlığında ve madde metinlerinde kullanılmış olan bazı kelime ve terimlerin umumî mevzuata uygun olarak değiştirilmesi oybirliğiyle karar altına alınmıştır.

Havalesi veçhile Maliye Komisyonuna verilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Adalet Ko. Baş.	Ko. Sözcüsü	Kâtip
Kayseri	Zonguldak	Manisa
R. Özsoy	Ş. Devrin	F. Uslu
Antalya	Balıkesir	Denizli
N. Aksoy	O. N. Burcu	H. Günver
Denizli	İzmir	Kastamonu
N. Küçüka	E. Oran	Dr. F. Ecevit
Kocaeli	Kocaeli	Konya
S. Artel	S. Yargı	H. Karagülle
Kayseri	Malatya	Rize
C. Tüzel	Dr. C. Özelçi	Dr. S. A. Dilemre
Sinob	Trabzon	Urfa
C. Atay	F. A. Barutçu	K. Berker

Maliye Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Maliye Komisyonu

Esas No. 1/374

Karar No. 16

20 . VI . 1945

Yüksek Başkanlığa

Ecrimisillerin affı hakkında Maliye Bakanlığınca hazırlanıp Başbakanlığın 5 . XII . 1944 tarihli ve 6/3213 sayılı tezkeresiyle Yüksek Meclise sunulan ve komisyonumuza havale buyrulan kanun tasarısıyla gerekçesi ve Adalet Komisyonunun raporu, Maliye Bakanlığının yetkili memuru hazır olduğu halde incelendi.

Hükümet gerekçesiyle Adalet komisyonu raporunda belirtilen sebepler ve Maliye Bakanlığının yetkili memuru tarafından verilen izahat

komisyonumuzca da yerinde görülerek ecrimisillerin affı esas itibariyle kabul edilmiş ve maddelere geçilmiştir.

Adalet Komisyonunun birinci maddesi, hüküm itibariyle aynen kabul edilmiş, maksadın daha açıkça anlaşılması için madde metninin yazılış şekli değiştirilmiş ve tatbikatta herhangi bir tereddüde yer vermemek için (tazminat) yerine, 2490 sayılı Arttırma ve Eksiltme kanunundaki (ecrimisil) tâbiri konmuştur.

Bundanbaşka, Adalet Komisyonunun birinci maddesinin son fıkrası, müstakil bir hükmü ihtiva etmesi itibariyle ikinci madde olarak yazılmıştır.

Adalet Komisyonunun 2, 3, 4 ve 5 nci maddeleri aynen kabul edilmiş yalnız 3 ncü maddenin yazılışında ufak bir değişiklik yapılmıştır.

Havalesi uyarınca Bütçe Komisyonuna ve-

rilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Maliye Ko. Başkanı	Bu R. Sözcüsü	Kâtip
İstanbul	İzmir	Ankara
A. Bayındır	Ş. Adalan	M. Aksoley
Afyon K.	Afyon K.	Burdur
İ. H. Baltacıoğlu	S. Yurdkoru	Ş. Engineeri
Kastamonu	Tekirdağ	
H. Çelen	E. Ataç	

Bütçe Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Bütçe Komisyonu

Esas No. 1/374

Karar No. 110

5 . VII . 1945

Yüksek Başkanlığa

Ecrimisillerin affı üzerine Maliye Bakanlığınca hazırlanıp Başbakanlığın 8 . XII . 1944 tarih ve 6/3213 sayılı yazılı ile Yüksek Meclise sunulan kanun tasarısı Adalet ve Maliye Komisyonları raporiyle birlikte Komisyonumuza verilmekle Maliye Bakanlığının yetkili temsilcileri hazır oldukları halde incelenip görüşüldü.

Tasarının Hükümet gerekçesi ile Adalet ve Maliye Komisyonları raporlarında belirtilen sebepler ve Maliye Bakanlığı temsilcisi tarafından Komisyonda verilen izahat Devlet malı gayrimenkullerin işgalinden doğan bazı Devlet alacaklarına ait tahakkuk, kovalama ve tahsil işlerinin bugünkü durumunun zaruri bir neticesi olarak bu tasarının hazırlanmış olduğunu belirtmiş ve bu suretle tasarının esas itibariyle kabulü uygun görülerek Maliye Komisyonunca hazırlanan tasarı üzerinde maddelerin konuşulmasına geçilmiştir.

Tasarının Bakanlar Kurulunca Yüksek Meclise teklifi zamanına göre gayrimenkullerin işgalinden 1 . VI . 1944 tarihine kadar ki, süre içinde doğan alacaklar için af teklif edilmektedir. Teklifi gerektiren sebeplerin 1944 malî yılı içinde olduğu gibi devam ettiği anlaşıldığından aynı

hükmün bu süre için de kabulü uygun görülmüş ve maddelerdeki 1 . VI . 1944 tarihi 1 . VI . 1945 olarak değiştirilmiştir.

Bu değişiklik dışında, maddelerde, bazı kelime değişiklikleri ve açıklama yapılmıştır.

Kamutayın onayına arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Başkan	Başkan V.	Bu rapor Sözcüsü
Kastamonu	Edirne	İzmir
T. Coşkan	M. N. Gündüzalp	M. Birsal
Kâtip		
İstanbul	Aydın	Bitlis
F. Öymen	Gl. B. Alpman	B. Osm
Bolu	Diyarbakır	Eskişehir
Dr. Z. Ülgen	R. Bekit	Y. Abadan
Giresun	Hatay	İsparta
M. Akkaya	H. Selçuk	M. Karaağaç
İstanbul	İstanbul	Rize
H. Kortel	H. Ülkmen	T. B. Balta
Samsun	Tokad	Urfa
M. A. Yörüker	A. R. Sevengil	E. Tekeli
Yozgad		
A. Sungur		

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Ecrimisillerin affı hakkında kanun lâyhası

MADDE 1. — Devlete ait veya 844 numaralı kanunun 8 nci maddesi mucibince Emlâk ve Eytam Bankasına devredilen gayrimenkullerle 1771 numaralı kanuna tâbi gayrimenkullerden 1. VI. 1944 tarihine kadar fuzuli işgalinden dolayı ecrimisil aranmaz.

Tahakkuk ettirilmiş bulunan ecrimisiller, idari veya adli kararlarla katileşmiş olsalar dahi, terkin edilirler. Tahsil edilenler geri verilmez.

Fuzuli şâgıl, 1. VI. 1944 tarihine kadar gayrimenkul üzerinde yaptığı imar, ihya ve tamirler için Hazineden bir şey isteyemez. 1. VI. 1944 den sonra yapacağı imar, ihya ve tamir gibi sebeplerle Hazineden bir alacak iddia eden fuzuli şâgile karşı Hazinenin 1. VI. 1944 den evvelki zamana ait ecrimisillerin mahsubunu istemek hakkı mahfuzdur.

MADDE 2. — Gayrimenkullerin kira mukavelelerinde yazılı müddetin geçmesinden sonra fuzulen işgale devam edilmesinden doğan alacaklar da 1 nci madde hükümlerine tâbidir.

MADDE 3. — 1. VI. 1944 tarihinden sonra gerek kira mukavelenamesinden ve gerek fuzuli işgalden doğan alacaklardan müruruzamana uğrayanlar terkin edilirler. Alacağı takip etmiyerek müruruzaman husulüne sebebiyet veren memurların mesuliyeti bakidir.

MADDE 4. — 3780 numaralı kanun hükümleri tatbik edildiği müddetçe Devlete ait yaylalarda otlatılan hayvanlar için kira, ücret vesair namlarla bir şey aranmaz.

MADDE 5. — Bu kanun neşri tarihinden yürürlüğe girer.

MADDE 6. — Bu kanun hükümlerini yürütmeğe Maliye Vekili memurdur. 5. XII. 1944

B. V.	Ad. V.	M. M. V.
Ş. Saracoğlu	R. Türel	A. R. Artunkal
Da. V.	Ha. V.	Ma. V.
Hümi Uran	H. Saka	N. E. Sumer
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
	Sırrı Day	Fuad Sirmen
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
	Suad H. Ürgüblü	Ş. R. Hatipoğlu
Mu. V.	Tl. V.	
	C. S. Siren	

ADALET KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Devlete ait gayrimenkullerin bağıtlı ve bağıtsız işgalinden doğan alacakların affı üzerine kanun tasarısı

MADDE 1. — Devlete ait veya 844 sayılı kanunun 8 nci maddesi gereğince Emlâk ve Eytam Bankasına devredilen gayrimenkullerle 1771 sayılı kanuna tâbi gayrimenkullerin 1. VI. 1944 tarihine kadar kira bağitında yazılı süre dışında işgaline devam edilmesinden doğan alacaklar aranmayacağı gibi bağıtsız olarak işgalinden ötürü de tazminat aranmaz.

Tahakkuk etmiş bu gibi alacaklar idari veya adli kararlarla kesinleşmiş olsalar dahi terkin edilir. Tahsil edilenler geri verilmez.

İşgal eden 1. VI. 1944 tarihine kadar gayrimenkul üzerinde yaptığı imar, ihya veya tamirler için Hazineden bir şey isteyemez.

MADDE 2. — Kira bağitından doğmuş olup ta 1. VI. 1944 tarihine kadar zamanaşımına uğramış olan Devlet alacakları terkin edilir.

MADDE 3. — 3780 sayılı kanun hükümlerinin yürürlükte bulunduğu süre içinde Devlete ait yaylalarda otlatılan hayvanlar için kira ücreti ve başka adlarla bir şey aranmaz.

MADDE 4. — Bu kanun yayımlandığı tarihte yürürlüğe girer.

MADDE 5. — Bu kanun hükümlerini yürütmeğe Maliye Bakanlığı görevlidir.

MALİYE KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Devlete ait gayrimenkullerin bağıtlı ve bağıtsız işgalinden doğan alacakların affı üzerine kanun tasarısı

MADDE 1. — Devlete ait gayrimenkullerin 1 . VI . 1945 tarihine kadar kira bağıtından yazılı süre dışında işgaline devam edilmesinden doğan alacağın aranmıyacağı gibi bağıtsız olarak işgalinden ötürü de ecimisil aranmaz.

844 sayılı kanunun 8 nci maddesi gereğince Emlâk ve Eytam Bankasına devredilen gayrimenkullerle 1771 sayılı kanuna tâbi gayrimenkuller hakkında da bu hüküm uygulanır.

Tahakkuk etmiş bu gibi alacaklar idari ve adli kararlarla kesinleşmiş olsalar dahi terkin edilir. Tahsil edilenler geri verilmez.

MADDE 2. — Birinci maddede sözü geçen gayrimenkuller üzerinde 1 . VI . 1945 tarihine kadar işgal edenler tarafından yapılan imar, ihya veya tamirler için Hazine'den bir şey istenmez.

MADDE 3. — Adalet Komisyonunun 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — 3780 sayılı kanun hükümlerinin yürürlükte bulunduğu süre içinde Devlete ait yaylalarda otlatılan hayvanlar için bir şey alınmaz.

MADDE 5. — Adalet Komisyonunun 4 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Adalet Komisyonunun 5 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

BÜTÇE KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Devlete malı gayrimenkullerin bağıtlı ve bağıtsız işgalinden doğan alacakların affı üzerine kanun tasarısı

MADDE 1. — Devlet malı gayrimenkullerin 1 . VI . 1945 tarihine kadar kira bağıtlarında yazılı süre dışında işgaline devam edilmesinden doğan alacaklar aranmıyacağı gibi bağıtsız olarak işgalinden ötürü de ecimisil aranmaz.

844 sayılı kanunun 8 nci maddesi gereğince Emlâk ve Eytam Bankasına devredilen gayrimenkullerle 1771 sayılı kanuna bağlı gayrimenkullerin geçen fıkrada yazılı tarihe kadar ve aynı şekilde işgallerinden doğan alacaklar ve ecimisiller hakkında da bu hüküm uygulanır.

Gerçekleşmiş bu gibi alacaklar idari ve adli kararlarla kesinleşmiş olsalar dahi terkin edilir. Tahsil edilenler geri verilmez.

MADDE 2. — Birinci maddede sözü geçen gayrimenkuller üzerinde 1 . VI . 1945 tarihine kadar işgal edilenler tarafından yapılan imar yenilenme veya onarma için hazineden bir şey istenmez.

MADDE 3. — Kira bağıtından doğmuş olupta 1 . VI . 1945 tarihine kadar zaman aşımına uğramış olan Devlet alacaklarının kaydı silinir.

MADDE 4. — Maliye Komisyonunun 4 nci maddesi aynıyle.

MADDE 5. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6. — Bu kanunu Maliye Bakanı yürütür.